

Sygn. akt I UK 392/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z odwołania S. L.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Z.
o wysokość emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 16 kwietnia 2015 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 września 2013 r., sygn. akt III AUa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od odwołującej się na rzecz organu rentowego 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 12 września 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] w sprawie z odwołania S. L. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Z. w przedmiocie wysokości emerytury, na skutek apelacji organu rentowego zmienił zaskarżony wyrok i oddalił odwołanie.

Odwołujący się zaskarżył powyższy wyrok skargą kasacyjną w całości. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej. Podniósł, że oczywista zasadność skargi wynika z rażącego naruszenia przepisów wskazanym w petitum skargi. Ponadto pracownicy

wykonujący identyczną pracę w tym samym miejscu jak skarżący mają prawo do emerytury górniczej wraz z przelicznikiem 1,8. W ocenie skarżącego zaskarżony wyrok pomija też ugruntowaną praktykę przyjmowaną przez Sąd Apelacyjny w [...] i Sąd Najwyższy, zgodnie z którą prace wykonywane przez operatorów spycharek gąsienicowych w przodku na poziomach roboczych oraz operatorów dźwigów terenowych ciężkich, które wykorzystywane są przy remontach maszyn podstawowych w KWB B., kwalifikuje się jako prace, o których mowa w „art. 50d”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotą wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia jest wykazanie przez skarżącego okoliczności, które podlegają rozważeniu przez Sąd Najwyższy podczas przedsądu, czyli wstępnego badania sprawy, mającego na celu stwierdzenie występowania jednej z przesłanek skargi, wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Przesłankami tymi są: 1) występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, 2) potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) nieważność postępowania lub 4) oczywista zasadność skargi. Podstawowym celem instytucji przedsądu jest bowiem rozważenie, czy w skardze kasacyjnej podniesiono okoliczności, których rozważenie przez Sąd Najwyższy będzie wkładem w rozwój prawa i zapewnienie jednolitości jego sądowej wykładni. Tylko wtedy wykazany zostaje publicznoprawny charakter skargi kasacyjnej (postanowienie Sądu Najwyższego z 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000 nr 7-8, poz. 147).

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ubezpieczony powołał się na art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Przekonanie Sądu Najwyższego oceniającego na etapie przedsądu o zasadności przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w oparciu o przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga przytoczenia stosownych argumentów, uwzględniających specyfikę tej podstawy warunkującej pozytywne rozpoznanie wniosku podmiotu wnoszącego skargę kasacyjną. Pojęcie „oczywistości” mieści się w sferze obiektywnej i łączy się z powinnością wykazania, że podniesione zarzuty naruszenia wskazanych przepisów

są zasadne *prima facie*, bez dokonywania głębszej analizy tekstu tych przepisów i bez doszukiwania się ich znaczenia (postanowienia Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 2007 r., I CSK 100/07, niepubl.; z dnia 30 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, Lex 560541).

Z uzasadnienia skargi kasacyjnej nie wynika oczywista zasadność w przedstawionym powyżej znaczeniu. Przede wszystkim z uzasadnienia wniosku nie wynika, jakie przepisy prawa zostały w ocenie odwołującego się w ewidentny sposób naruszone przez sąd odwoławczy. Rolą Sądu Najwyższego nie jest wyręczanie skarżącego w realizacji tego obowiązku i doszukiwanie się tych przepisów w podstawach skargi kasacyjnej (postanowienie Sądu Najwyższego z 11 marca 2014 r., III SK 65/13, LEX nr 1463900). Natomiast, gdyby nawet przyjąć, że skarżący powołuje się na naruszenie przez Sąd drugiej instancji art. 50d ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.), to poprzestanie na odwołaniu się do rozstrzygnięć w sprawach o podobnym w ocenie skarżącego stanie faktycznym i prawnym, nie jest wystarczające dla przyjęcia istnienia przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 23 kwietnia 2014 r., I UK 458/13, niepubl.). Ponadto praca „na odkrywce” w kopalniach węgla brunatnego jest odpowiednikiem pracy „w przodkach” pod ziemią, gdy polega na zatrudnieniu przy pracach bezpośrednio łączących się z procesami związanymi z pozyskiwaniem węgla brunatnego ze złoża (wyroki Sądu Najwyższego z: 1 kwietnia 2015 r., I UK 293/14, niepubl.; 21 lutego 2012 r., I UK 295/11, OSNP 2013 nr 3-4, poz. 38). W tym zakresie podnoszone w uzasadnieniu wniosku zarzuty oderwane są od dokonanych przez Sąd odwoławczy ustaleń faktycznych w sprawie, które byłyby zgodnie z art. 398¹³ § 2 k.p.c. wiążące w razie merytorycznego rozpoznania skargi kasacyjnej, zgodnie z którymi do obowiązków ubezpieczonego należały niwelacja terenu, wykonywanie dróg dojazdowych, umacnianie skarpy, odwadnianie terenu.

Sąd Najwyższy orzekł o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców

prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jednolity tekst Dz.U. z 2013 r., poz. 490).

I.n